

SAYFALAR ARASINDA BİR YOLCULUK

MÜSLÜM TEKİN

ÇİZER:
AYÇA TUBA SANCAR

KÜTÜPHANEDE İLK GÜN

Şehir kütüphanesinde tatlı bir telaş vardı bugün. Kitaplar kimsenin olmadığı koridorlarda fısıldaşıyor, bugün işe başlayacak olan memuru merak ediyorlardı. Eski ve yetişkinler için yazılmış bilimsel bir kitap, yerinde duramayan çocuk kitaplarına sessiz olmalarını söylüyordu:

- Heyecanlanacak bir şey yok, biz kaç memur gördük burada.

Çocuk kitapları hem fiziksel hem de içerik olarak ağır kitabı, bilge kitabı dinliyor yine de heyecanlarına engel olamıyordu.

“Bu koskoca evrende tesadüf diye bir şey yoktur. Her şey kocaman bir bütünün parçasıdır.” derler. Bu koca kitap da bir yönüyle tembel bir yönüyle de çalışkan biri tarafından getirilip bırakılmıştı buraya. Koskoca kitapla saatlerce çalışacak kadar çalışkan ama kitabı aldığı yere götüremeyecek kadar tembel olan genç, bu koca kitabı buraya bırakıp gittiğinde herkes çok şaşkındı.

İlk başlarda kendisi gibi bilgili ve yaşlı kitapların arasından koparılıp çocuk kitaplarının arasına bırakılmasına çok içerledi bilge kitap. Uzunca bir süre kütüphanecinin onu görüp eski yerine götürmesi için bekledi ama olmadı. Çocuk kitaplarının arasındaki bu ihtiyar ve kalın kitabı gören kimse olmadı. Bilge kitap gel zaman git zaman alışmıştı yeni yerine. Vardır bunda da bir hayır diyordu ara ara. Belki de bu gençleri yetiştirmek vardı kaderinde, o yüzden buraya getirtilmişti.

- Sessiz olun, dedi heyecandan yerinde duramayan genç kitaplara tekrardan.

Saat sekize geliyordu. Kitaplığın en başındaki kitaba güneş değdi mi kütüphanenin açılma saati gelmiş demektir. Kapılar, pencereler açıldı. İçeriye temiz havayla birlikte görevliler de girmeye başladı. Herkes bulunduğu yerden yeni memuru görmeye çalışıyordu. Kitapların heyecanlı bekleyişi uzun sürmemiştir. Genç memur ürkek adımlarla içeri girmişti.

Yeni memur diğerlerine göre daha genç olduğu için mi yoksa emekli olan memur çocuk bölümüne baktığı için mi bilinmez, onu kütüphanenin çocuk bölümünden sorumlu yaptılar. Genç memur birkaç defa müdürün odasına girip çıktıktan sonra nihayet kendi bölümünde, çocuk kitaplarının arasında dolaşmaya başladı. Alt raflarda olan ve girişte memuru göremeyen kitaplar da yeni sorumlularını gördüler.

- İyice bakın yeni memura, onu bir daha zor görürsünüz rafların arasında, dedi bilge kitap.

Çocuk kitapları, özellikle de yeni olanlar “neden?” dermişçesine kapaklarını bilge kitaba

doğru çevirdiler. Bilge kitap herkesin kendini dinlediđinden emin olunca konuřmaya başladı.

- Tüm memurlar bilgisayarın başına oturur sadece geleni gideni kaydederler. Sizinle ilgilenmezler. Bu zamana kadar hep öyle oldu.

Diğer kitapların tamamı ocuk kitabı olsa da ilerinde oldukça tecrübeli olanlar vardı. Hatta bilge kitaptan eskiler bile vardı. Onlar da bilge kitaba hak verircesine kapaklarını salladı. Böylece kütüphanedeki yeni memur heyecanı henüz bir saat bile geçmeden tükenmişti. Her şey eskisi gibi oldu. Tüm kitaplar sessizleşti, arkalarına yaslandılar ve öylece birilerinin gelip de bir süreliğine onları almasını beklemeye başladılar.

Saatler geçiyordu ama kütüphanenin ocuk bölümüne gelen giden olmuyordu. Genellikle çok sakin olurdu zaten kütüphanelerin ocuk bölümleri. Test ozmeye gelenlerden bařka pek kimse olmazdı etrafta. Bugün diğerlerine göre daha da sessiz bir gündü.

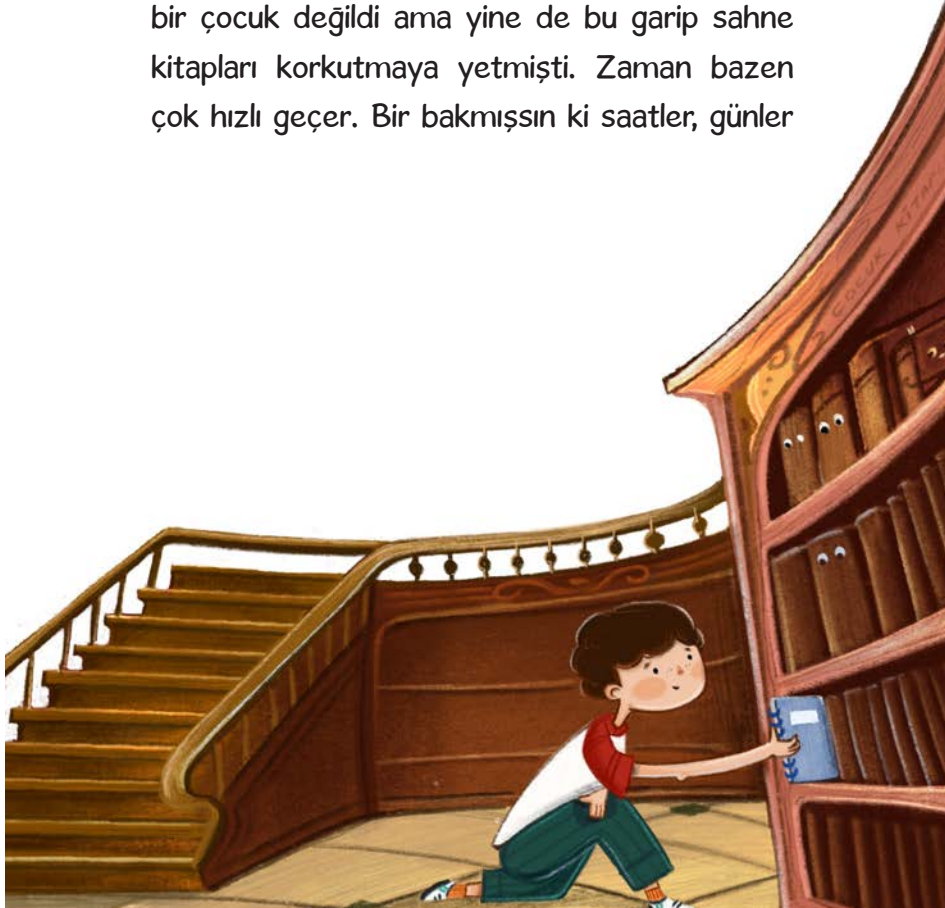
Öğle vakti (güneş öğle vakti tepeye çıktığında öndeki kitaplığın gölgesinde kalırdı kitaplar, oradan anlarlardı öğle olduğunu.) bir çocuk rafların arasında göründü. Bu çocuğu daha önce görmüştü kitaplar. Ediz'di bu. İki haftada bir gelir, bir sürü kitap alır, kitapları incitmeden okuyup geri getirirdi.

Ediz'in geldiğini gören tüm kitaplar kendine bir çekidüzen verdi. Üzerlerindeki tozu silkeleyenler, kendisini sıkıp renklerini daha parlak göstermeye çalışanlar vardı. Hatta bazıları nefeslerini tutup göğüslerini kabartıyordu ki kitabın ismi azıcık daha büyük görünsün de dikkat çeksin diye uğraşıyordu.

Ediz kitapların arasında dolaşıyordu ama her zamanki gibi dolaşmıyordu. Önceden bir sürü kitabı eline alır evirir çevirir arka kapağını okur hızlıca bir içine göz atardı. Hatta bazı kitapları orada okuyup bitirmişliği bile vardı. Bugünse hiçbir kitaba elini sürmüyordu. Sadece uzaktan kitaplara bakıyordu. Üzgün olduğu her halinden belliydi.

Sonra yine beklenmedik bir Şey oldu. Ediz yere oturdu. Kitaplar Şaşkındı. Geçen yıl bir yaramaz bir ocuk gelmiŐti de kimsenin görmediği bir anda yere oturup kitaplardan birinin kapağını yırtmıŐtı. O günden sonra ilk defa kitaplıkların arasında oturan bir ocuk görüp telaŐlanmışlardı.

Ediz kitapları yırtacak, onlara zarar verecek bir ocuk değildi ama yine de bu garip sahne kitapları korkutmaya yetmiŐti. Zaman bazen çok hızlı geçer. Bir bakmıŐsın ki saatler, günler

hatta aylar ve yıllar geçmiş. Bazen de çok yavaş ilerler sen saatler oldu sanırsın ama dakika bile dolmamıştır. Kitaplar ve Ediz için de durum tam olarak buydu. Birkaç dakika mı geçmişti bu gergin bekleyiş birkaç saat mi hiç kimse bilemiyordu.

Ediz kitaplığın alt katında bir noktaya dikmişti gözlerini. Bilge kitap dayanamayıp yukarıdan aşağıya doğru bakmaya başladı. Ondan cesaret alan diğer kitaplar da karşılarında bir insan olmasına rağmen Ediz'in baktığı yere doğru bakmaya başladı. Ediz'in gözü o anda hiçbir kitabı görmüyordu ama yine de bu yaptıkları 1500 yıllık kitap kanununa aykırıydı. Hiçbir kitap herhangi bir insanın yanında hareket edemezdi. Şehir kütüphanesinin çocuk bölümünün bir kitaplığında işte bu kadar sıra dışı şeyler oluyordu.

Ediz elini kitaplığa uzattı. Kitaplıktaki tüm kitaplar nefesini tuttu. Ediz kitaplardan eğik duranı düzeltti ve aradaki boşluğa elindeki defteri bırakıp hızlı adımlarla kitaplığın önünden ayrıldı.